

Brandstad kyrka • Brandstad Church

En själens vän

Prästgården i Brandstad byggdes på 1680-talet och är en av de äldsta bevarade i Skåne. Kyrkan restes redan vid 1100-talets slut.

Alla kyrkor är byggda som en mötesplats mellan människa och Gud. Alla prästgårdar är byggda som en mötesplats mellan människa och människa. I Brandstad vilar de båda rummen sida vid sida och visar oss hur de hör samman. Varje människa som börjar ana Guds närvaro i naturens skönhet, i bönen, i mässan eller i sitt eget inre, längtar snart efter en medvandrare att dela sina erfarenheter med. I den keltiska kristna traditionen talas om vikten av att ha en Anamchara, en själens vän, en själavårdare.

En själens vän är någon som tar emot min berättelse som om den vore den dyrbaraste av skatter och håller den ömt i sin hand. Vännen tar mina upplevelser på djupaste allvar och det är därför jag vågar berätta. Vid samtalets slut lämnar själsvännen försiktigt tillbaka skatten till mig. Men innan jag går öppnar hon eller han sin egen inre skattkammare och delar med sig av sina och andras erfarenheter av vandring på samma väg.

Att ha en själens vän är att vara välkommen in i ett rum bredvid mitt eget, där jag får hjälp att djupna.

A soul mate

The vicarage in Brandstad was built in the 1680's and is one of the oldest still preserved in Skåne. The church was erected as early as at the end of the 12th century.

All churches are built as places where God and man can meet. All vicarages are built as places where people can meet. In Brandstad both rooms are resting side by side showing us how they are connected. Every person who begins to feel God's presence in

the beauty of nature, in prayer, in worship or in her own soul, soon also longs for a companion with whom she can share her experiences. The Celtic Christian tradition tells us about the importance of having an Anamchara, a soul mate, a spiritual guide.

A soul mate is someone who receives my story as if it were the most precious of treasures, holding it gently in her hand. This friend handles all my experiences with the greatest care, which is why I dare to share them. At the end of our talk my soul mate carefully returns the

treasure to me. But before I leave, she or he opens their inner treasury and shares their own or others' experiences of travelling the same road.

To have a soul mate is to be welcomed into a room next to my own, where I am encouraged to move deeper.

